

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Mintea nu se va opri din
mișcarea ei până nu va
înțelege tot ce era de înțeles.

CRISTIAN RĂDUȚĂ

De la Big Bang la Dumnezeu

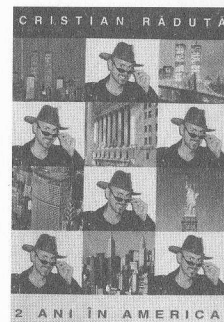
mintea care te minte®

BUCUREȘTI 2017

CUPRINS:

Respect pentru oameni și cărți

1. Introducere. Frica. Conștiința.....	7
2. Observarea <i>feedback</i> -ului realității înconjurătoare.....	64
3. Focalizare. Defocalizare.....	97
4. Piramida adevărului. Calea Adevărului.....	122
5. Vrei să transformi totul după chipul și asemănarea ta. Agresorul vs. agresatul.....	147
6. Controlatul devine controlor la rândul său.....	165
7. Apariția naturală a marketingului.....	209
8. Bănuțul.....	217
9. Femeia și bărbatul sau zeița și maimuțele.....	234
10. De la Big Bang la Dumnezeu. Spirala vibrațională Gaura neagră. Comprimarea vs. condensarea minții.....	290
11. <i>Mind string theory</i> . Graviția. Respirația minții.....	414
12. Meditații. Tehnici spirituale.....	479
13. Vocabularul corect. Înțelepciunea populară.....	513
14. Legea evoluției conștiinței.....	553

2 ani în America

Ed. Driada (2000)
ISBN: 973-97453-4-2

Vin maimuțele

low cost & high margin

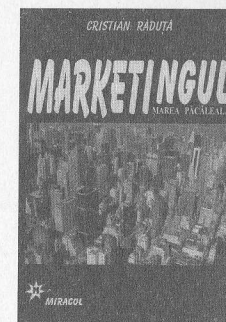
Ed. Minerva (2007)
ISBN: 978-973-21-0828-4

Noua Ordine Vibrațională

minte care te minte

Ed. The New Earth (2014)
ISBN: 978-606-93648-0-2

Marketingul, marea păcăleală

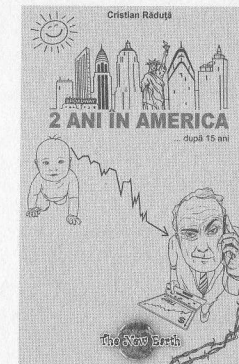
Ed. Miracol (2003)
ISBN: 973-9315-32-1

Zodiacul european

pentru tântălăi

Ed. Paralela 45 (2012)
ISBN: 978-973-47-1507-7

2 ani în America

după 15 ani

Ed. The New Earth (2014)
ISBN: 978-606-93648-2-6

Respect pentru oameni și cărți

Mintea nu se va opri din mișcarea ei până nu va înțelege tot ce era de înțeles.

CAPITOLUL 1

Introducere. Frica. Conștiința.

Această carte am scris-o pornind de la două adevăruri:

"Facă-se voia Ta, Precum în Cer, așa și pe Pământ"

rugăciunea "Tatăl nostru"

și

"Logic will take you from A to B.

Imagination will take you everywhere."

Albert Einstein

Restul este doar o construcție logică a *Piramidei Luminii** pe care am fost dus urmând *meditația cuvintelor curate* izvorâte din simțire și din conversațiile cu Sinele meu Superior.

"Precum în Cer, așa și pe Pământ", cu alte cuvinte

precum în mintea omului, așa și în societate, așa și în toate legile și regulile emise de mintea acestuia, așa și în holograma percepută de acesta, așa și la nivel atomic, așa și la nivelul galaxiilor etc.

Imaginația. Cu mintea poți ajunge de la "a" la "b", însă cu *imaginația* de la "a" la un "z" care nici nu este definit în vocabularul inițial al minții. Cu alte cuvinte, când rămâi în minte, maxim ce poți obține este ceva definit de matrixul minții tale. Când te lași în voia *imaginației*, dincolo de minte, cu mintea deschisă, primești *imagini*, gânduri, conexiuni, informații de la Sinele tău Superior, care sunt realități posibile în viața ta, reale, dincolo de holograma generată de matrixul minții tale, realități pe care însă

* vezi Cap. 4, "Piramida Luminii, Calea Adevărului".

mintea ta acum nu le poate înțelege. Tocmai de aceea le aruncă la *Trash*, considerându-le niște prostii. Imaginația se manifestă prin imagini clare, furnizate de *simțirea care se conectează la ceea ce există*, nu prin idei abstracte, inexistente, specifice minții.

Omul niciodată nu-și imaginează, nu visează nici măcar o secundă mult peste ceea ce face sau crede el că poate face în prezent. Nici măcar nu-și imaginează teoretic câteva secunde cum ar fi, dacă ar fi, d-apoi să se mai și ducă cu gândul și acțiunea mai serios pe firul imaginației.

A venit momentul să explicăm pe înțelesul tuturor misterul din spatele poveștii vieții. Cei care nu sunt încă pregătiți să afle care au fost, de fapt, *regulile și scopul jocului* oricum nu vor lua în seamă, nu vor rezona cu această carte. Însă foarte mulți, care sunt aproape acolo, la "2 mm" de deslușirea misterului școlii din 3D, vor îndrăgi această creație – a doua din seria începută prin NOV*, dar și de "2 ani în America... după 15 ani", acestea fiind primele scrieri care dau cărțile pe față, pe înțelesul fiecăruia, nu legat de manipulările întunecaților, ci de întreg jocul conștiinței.

Ce sens are să vorbim de mașinuțe, politică, economie, istoria falsă, rescrisă de învingători, și alte prostii mincinoase care să viruseze oamenii mai mult, să-i îndepărteze și mai mult de drumul corect?? Este foarte simplu, odată ce vezi "elefantul"^{2*}, dacă l-ai văzut cu adevărat, el va rămâne în continuare din acel moment lângă tine, iar viitoarea ta gândire și vorbire îl va integra și pe acesta.

Este foarte important de reținut că jocul conștiinței este făcut să fie deslușit de absolut toți studenții din această școală a conștiinței 3D: și de cerșetori, și de muncitori, și de intelectuali, cel mai adesea cu mintea întunecată de prea multe informații neînțelese, și de cei bolnavi, și de cei relativ sănătoși. Absolut de toți oamenii de pe Pământ.

Deci haide să încercăm să dezlegăm acest mister, să deschidem poarta spre a 5-a dimensiune.

* "Noua Ordine Vibrațională, mintea care te minte" (NOV), C. Răduță, Editura The New Earth (2014).

^{2*} cuvânt/expresie folosită pentru prima oară de David Icke, referindu-se la un adevăr important pentru tine, pe care, în sfârșit, îl vezi, deși acesta s-a aflat mereu lângă tine, sub ochii tăi.

Întrebare: Oare ce este real și ce este iluzie? Cum poți distinge iluzia de realitate, de ceea ce există cu adevărat?

Mulți cititori cu care m-am văzut ulterior, probabil că, înainte de a mă cunoaște *live*, se gândeau că se vor întâlni cu altcineva, și au fost un pic uimiți când au observat că stilul meu de viață și de a vorbi este cu totul altfel decât ceea ce își imaginaseră ei după ce mi-au citit cărțile... probabil o mască falsă de Mr. Light, frumos poleită cu minciuni, precum a multor șerpișori ascunși, mereu atenți să facă impresie bună în fața majorității.

Cineva îmi spunea că îmi place să emit lucruri șocante când vorbesc despre subiectele mele preferate, singurele, de fapt, importante de la un anumit nivel de înțelegere în sus; dar și despre orice în general. Da, într-adevăr, cred că lumina este foarte șocantă pentru întunericul din om... Oare cum crezi că au fost, de-a lungul timpului, oamenii *extra-ordinari*? – de exemplu, Einstein, Tesla, muzicienii, cei care au creat cu adevărat ceva important etc. Crezi că au vorbit și au acționat ca cei *ordinari*, conformându-se regulilor și vorbelor/limbajului din Lagăr? În general, dacă vezi pe unul că vorbește mereu calculat, cu opinii ponderate, nespunând practic nimic, atent să facă impresie bună, de fapt, super-prefăcut și nesincer, este clar că acesta este un dubios, un fel de necurat ascuns, doar un alt exponent din turmă, amprentat cu mintea Controlorului acesteia.

În afara minții totul este simțire.

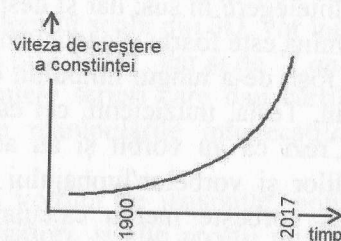
Altfel spus, odată ieșit din minte, ești automat în inimă. Nu poți fi decât într-unul din aceste două locuri.

Când ai ajuns în gând, oricare ar fi el, bun sau rău, ai ratat tot ce există.

La prima vedere pare că de la nașterea lui Iisus a trecut foarte mult timp, că nici nu mai știm detaliile istoriei ascunse în negura timpului sau de către învingătorii întunecați... Dar ce înseamnă practic 2000 de ani, timp în care s-a trecut de la arcul cu săgeți și căruțe trase de cai, la *rocket science*, nanotehnologie și analiza *găurilor negre* de la zeci de mii de ani lumină "distanță" de Pământ? Înseamnă, la o primă analiză, doar 25-30 de vieți mai lungi, de 70-80 de ani, una după alta, puse cap la cap. Înseamnă maximum 25-30 de reîncarnări ale unui suflet. Într-un interval de timp destul de scurt conștiința umanității a crescut enorm. Totuși, la această

creștere enormă și-au adus contribuția miliarde de suflete care au dus ștacheta conștiinței mai departe față de nivelul la care au lăsat-o înaintașii lor.

Însă viteza de transformare a conștiinței a crescut puternic în ultimul timp. Acum este super-accelerată (scara Fibonacci; mult peste nivelul din 1900, și cu atât mai mult peste cel de până în anii 1700-1800) în toate domeniile: știință, medicină, spiritualitate etc. Suntem într-o perioadă unică, într-o *variație*, la nivel de informații disponibile, de reguli și de stil de viață al oamenilor, nemaivazută de câteva mii de ani, exponențială putem spune. Practic, acum, orice informație este la o distanță de un *click* de tine. Totul e să știi ce cauți, ce să întrebi "google"-ul.

De exemplu, până în anii 1600-1800 variația în timp a vibrației era foarte mică. Nu se întâmpla mai nimic notabil de-a lungul vieții unui om la nivel de informații acumulate, de percepție a vieții etc., în afară de războaie, violență, suferință și Iadul evident din acele timpuri: nobili/stăpâni vs. iobagi/sclavi. Ideea *Agresorul vs. Agresatul* (vezi cap. 5) era foarte vizibilă în acea perioadă, la acel nivel scăzut de conștiință al umanității. În perioada 1850-1900 deja au început să apară transformări mai semnificative la toate nivelurile – social; era industrială; curentul electric, trenurile, autoturismele, primele avioane; informațiile sunt mai ușor de accesat. Între 1950 și 1980 schimbările societății, ale informațiilor accesibile și ale modului de viață au devenit și mai mari, mai rapide; între 1980 și 2000 sunt deja foarte mari; între 2000 și 2017, exponențiale. Gândește-te cum va fi în 2020-2025, dacă viața pe Pământ va mai fi în formatul 3D pe care-l știm, având în vedere accelerarea în continuare a nivelului de conștiință al oamenilor?? SF-urile din zilele noastre vor mai fi oare considerate SF-uri?

Este incredibil cât de mult s-a trezit umanitatea în doar trei, patru ani în urma creșterii vibrației și a "tăvălelilor" repetate la care au fost supuși oamenii... Cine vorbea despre frici, zonă de confort, ascensiune,

vibrație, NWO, programe mentale, NLP, de posibilitatea că "democrația" nu este decât o mare șmecherie sau de conectarea minții cu inima până acum 10 ani? Foarte, foarte puțini, și probabil nici aceia nu înțelegeau prea bine despre ce vorbeau, pentru că încă nu era vibrația înconjurătoare adecvată pentru înțelegerea corectă a acestor lucruri. Acum asistăm la o explozie incredibilă de informații în acest sens care se împrăștie rapid în capetele tuturor. Chiar dacă mulți încă nu pricep prea bine aceste lucruri, ei sunt deja în contact cu informațiile, sunt deschiși spre ele și le învață corect, ca nimeni altcineva înainte. Le învață direct pe pielea lor. Acestea nu mai sunt povești SF din cărțile altora.

De câte ori n-ai murit și nu ai renăscut în ultimii 3-4 ani, de fiecare dată mai înțelept, mai pregătit pentru următoarele *confruntări*... ale con-ului. Deja șocul creșterii continue vibraționale a trecut. Nu mai sperie pe nimeni ce va urma. Suntem deja ca în runda a 8-a din filmele cu Rocky... S-a trecut de pragul critic la care se putea claca.

Multe persoane mi-au spus că s-au schimbat mult în ultimii ani, că sunt mult mai deschise spre astfel de lucruri pe care înainte le considerau niște prostii pe care nu le băgau în seamă. Însă, mulți cred că numai ei au făcut acest salt în conștiință, și încă nu realizează că toată lumea trece prin aceleași etape, de la cele mai primare forme de conștiință de pe Pământ până la cele mai evolute.

Mulți din așa-zisul domeniu al spiritualității se bucură și spun cu mândrie că ei au învățat (oare au învățat?) la școala maestrului X sau Y, încercând să stoarcă niște bani și influență în rândul naivilor. Însă, în marea lor majoritate, aceștia sunt doar niște *followers*, fără nicio idee (conexiune) proprie, fără curajul să emită măcar una izvorâtă din gândirea și simțirea lor; niște "transformați" inconștienți, ce încearcă să se asocieze în mintea oamenilor cu aceste nume sonore, precum fac "nemancații", agresarii bănuțului care-și iau Mercedes, prin aceasta marketându-se, de fapt.

Eu sunt dintre cei care au învățat la *Școala Sinelui meu Superior*, direct de la Sursă, de la Dumnezeu, din discuțiile cu mine însumi – vezi "*Legea evoluției conștiinței*", cap. 14. Sunt dintre cei care au urcat treaptă cu treaptă de lumină prin propria mea simțire și înțelegere. Pur și simplu, când sunt cu mintea mai relaxată, pun întrebarea care mă frământă în acel moment (evident că mă și gândesc la ea), și în câteva zile, uneori săptămâni sau chiar luni, îmi vine și răspunsul: fac dintr-odată conexiunea "punctelor", rezolvarea *puzzle*-ului.

Știu că odată ce am identificat corect acea între-bare, sunt "acolo", foarte aproape de a trece dincolo de poarta ce a apărut în calea mea.

Însă până aici a fost ceva de muncă... cel puțin câteva zeci de mii de ani în spate.

Cei mai mari psihologi sunt cei care s-au confruntat ei înșiși, în mod conștient, cu problemele pe care le-au explicat. Dacă nu ai fost "acolo", în acea zonă, oare cum poți s-o descrii? N-ai cum să vorbești de lumină și întuneric atâta timp cât n-ai fost în mod conștient în ambele zone, încercând să înțelegi mecanismele prin care este generată această tablă de șah a conștiinței.

Mă întreba cineva de unde cunosc eu toate lucrurile despre care vorbesc, pe care le tot scriu prin cărțile mele, aparent fantezii ale imaginației pentru mulți; probabil, din ce sursă am eu informațiile. "Cine m-a inițiat?", m-a întrebat de curând o lingvistă. Cine o fi specialistul de la care am aflat informațiile?? Eu le-am răspuns că în niciun caz nu le am de la CNN, guru X sau Y. Repet, informațiile mele vin de la Sinele meu Superior, sunt izvorâte din simțirea și gândirea proprie. Dacă ai avea un pic de încredere în ceea ce simți și ceea ce gândești, să vezi câte informații ar veni și la tine.

Tu ești un singur tip de specialist, ai nivelul de specializare pe care ți-l dă nivelul tău de conștiință actual. Punct.

Dacă ești încă la nivelul de vibrație la care, la a 5-a întrebare, de genul, "Cum te cheamă?", răspunzi, nesigur pe tine, "Vasile??", atunci cam ăla ți-e "nivelul de specializare" în orice domeniu.

Am explicat în NOV cum ideea specializărilor a fost introdusă tocmai în scopul deconectării oamenilor unii de alții, al zonelor lor de gândire și acțiune, pentru crearea unor indivizi cu ADN-uri/minți diferite (deci specii diferite), pentru a nu-i lăsa să vadă *big picture*-ul, ideea fractalului, a creației unitare, interconectarea tuturor specializărilor, pentru a-i menține la un nivel jos vibrațional, controlabili. O anumită specializare implică un anumit tip de gândire, ce creează un anumit tip de minte, de pușcărie mentală a conștiinței (matrix), deci un anumit tip de ADN, deci un anumit tip de specie. De remarcat că nici măcar în "specializarea" lor marea majoritate a oamenilor nu au curajul să aibă, să emită idei inovatoare, convinși fiind că numai *star*-urile, vârfulurile, "oamenii mari" din acele domenii pot face acest lucru.

Alții mă întrebau despre modul în care scriu. Cum fac, mă așez la birou și-mi vine inspirația pe loc? Le-am explicat că procesul de creație nu se întâmplă la masa de scris, ci de-a lungul întregii zile. Pot să fiu în metrou, în mașină, cu iubita încercând să mă las absorbit de gaura neagră, însă cum îmi pică o fisă, cum se face un mic *connecting the dots* în mintea mea, imediat notez ideea în mobil sau pe o hârtie. Practic la birou doar dezvolt ideile ce mi-au venit de-a lungul zilei. Evident că se mai fac noi conexiuni și la masa de scris, odată ce rumeg mai mult mica revelație.

În ultimul timp au apărut tot felul de "scriitori" pe bandă rulantă, care fac această "meserie" ca niște speculanți ai unor noi posibilități de a face bani, încercând apoi să atragă oamenii la *work-shop*-urile lor costisitoare. A se vedea cei care vor să speculeze în prezent ideea de spiritualitate, de iubire sau de Dumnezeu, care, în marea lor majoritate, nu înțeleg nici cum îi cheamă sau, cum spunea un prieten, cât fac 7 x 8, însă duc vorbele și ideile altora mai departe prin *copy-paste*-urile lor, încercând să păcălească oamenii care resimt din ce în ce mai puternic creșterea vibrațională din ultimul timp și nu înțeleg încă ce se petrece cu ei. Evident, corbii specifici finalului de ciclu, acești mici șarlatani, simțind mirosul în atmosferă de agitație și dezorientare, au schimbat instantaneu meseria din engrosist sau vânzător de asigurări în *aducătorii de lumină* în sufletele naivilor.

Scriitorii veritabili fac această meserie din suflet, sunt atrași pe această cale ca pe o modalitate de regăsire de sine. Pentru ei scrisul nu este o meserie, este calea sufletului lor, este menirea lor. Scrisul este parte din ei, o bucată din sufletul lor pusă în cuvinte pe hârtie. Iar cuvintele curate, veritabile, care vin cu adevărat din suflet, din simțirea reală a scriitorului, vor fi mereu simțite de cititori, indiferent de nivelul de înțelegere al minților lor, pentru că aceste cuvinte se adresează în principal sufletelor lor.

Mă întreba cineva ce cărți interesante am mai citit în ultimul timp? De ceva timp încoace nu mai citesc decât o singură carte, "*cartea vieții*", și anume holograma creată de mine, creația mea, care pe măsură ce-mi cade o nouă fisă, mă trece într-o nouă carte de citit și mai interesantă. Sincer, nu am citit niciodată, cel puțin în viața asta, o carte de spiritualitate de la "a" la "z". De fapt, o singură dată, acum vreo 22 de ani, am citit pe jumătate o carte de Osho, din care, pe vremea aia, nu am înțeles mai nimic. Tot ce scriu, în general, sunt revelații proprii, izvorâte din mine. Normal că mă mai și documentez, fac *research*-ul meu, că d-aia

am învățat să citim.

Este bine de precizat că eu nu reinventez aici roata, chiar dacă foarte multe din lucrurile pe care le zic poate nu le-a zis și nu le-a gândit nimeni până în acest moment. Toate revelațiile și noile adevăruri descoperite sunt cunoscute la nivelul de conștiință corespunzător. Cei care au nivelul vibrațional necesar, deja au aceste adevăruri integrate în nivelul lor de conștiință, chiar dacă nu le-au identificat punctual pe fiecare în parte. Un adevăr foarte înalt pentru cei din 3D, este o banalitate pentru cei deja în 5D, cel puțin ca posibilitate de înțelegere. Dacă nu ar fi fost înglobat deja în nivelul lor de conștiință, în ADN-ul lor, nu ar fi trecut în 5D. Cel puțin așa credeam până de curând... (vezi cap. 14).

Să ai timp să gândești și să-ți dai frâu liber imaginației în societatea prezentă, care te ține ca pe un sclav ordinar fugărit la maxim în Lagăr, e un lux pe care numai mințile de peste un anumit nivel și-l pot permite.

Ceea ce numește lumea "imaginație" nu este o combinație aleatorie de lucruri și evenimente născocite de minte, ci este chiar descrierea realității în care trăiești de la un alt nivel de conștiință.

Când imaginația s-a pornit, mintea a stat. Iar imaginile furnizate de imaginație, de fapt, de inimă, de Dumnezeu, sunt imagini ale unei lumi care chiar există și așteaptă să fie descoperită.

În mod inconștient, majoritatea oamenilor, chiar atei fiind, cred în reîncarnare și în faptul că viața asta nu este totul, că va fi ceva după, pentru că altfel nu s-ar zbate să facă lucrurile bine, să se perfecționeze, să înțeleagă mai bine realitatea, ca și cum ar trebui să evolueze destul de mult în viața asta. Dacă nu va mai fi nimic după, atunci care-i scopul să evoluezi? Ar putea să facă totul aiurea, ca și cum viața asta e totul, iar după moarte "se trage apa la W.C." și nu va mai fi nimic după, nu?

"La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul."

Sfânta Evanghelie după Ioan

Mai întâi a fost cuvântul, adică vibrația inimii, adică Dumnezeu.

Toată viața omul este într-o continuă fugă de el însuși... De ce? Pentru că toată viața fugi din fața liniilor roșii, din ce în ce mai multe, iar adevărul despre tine, despre cine ești tu cu adevărat, se află exact după

liniile roșii.

Tot ce se schimbă de-a lungul expediției tale înapoi acasă, din Iad în Rai la Dumnezeu, este mintea ta. Tot ce se întâmplă este un proces de transfer de înțelegere, de înțelepciune, de conștiință de la inimă la minte, care se face foarte lent, pentru că informația subtilă divină deținută de inimă trebuie decodificată de minte prin sistemul ei de legi și reguli pe care să le înțeleagă.

Este ca și cum ai avea un filtru peste ochi, care pe măsură ce înțelegi mai multe lasă mai multă lumină să intre spre tine.

Întrebare: Care este oare scopul acestui lucru?

Cerul, norii, linia orizontului reprezintă practic limitele matrixului mental. Au fost până de curând ca niște redline-uri foarte îndepărtate pentru înțelegerea minții omului, foarte greu accesibile. Odată ce s-a inventat avionul (17 decembrie, 1903 – primul zbor cu avionul reușit - frații Wright), navele spațiale (4 octombrie, 1957 – s-a lansat satelitul Sputnik), deci odată depășită această linie roșie, chiar dacă mintea nu a înțeles prea bine ce a văzut, a început procesul mental rapid al înțelegerii necunoscutului de dincolo de această frontieră.

Deci, în doar câteva zeci de ani de la atingerea și depășirea măcar fizică a liniei roșii percepută de mințile umane, a început și înțelegerea corectă a acelei zone. Odată cu înțelegerea completă, umanitatea va intra în 5D unde vor fi alte linii roșii, alt cer, alți nori inaccesibili, până când se va trece măcar "fizic" dincolo de acele noi linii roșii, după care iarăși va urma în foarte scurt timp înțelegerea corectă a acelei noi zone de după redline – vezi tabla de șah a conștiinței.

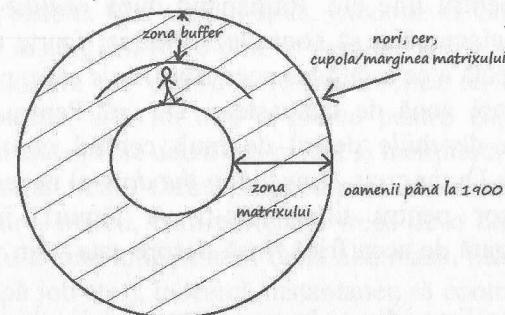

Fig. 1.1. Zona matrixului omului din 3D pe Pământ.

Aproximativ 100 de ani cât a durat pentru umanitate înțelegerea corectă a lumii de după orizontul Cerului sunt aproape zero, sunt nimic în fața vieții sufletului uman. Cerul, norii reprezintă, practic, poarta de trecere spre 5D, marginea lumii în care am trăit.

Depășirea unei frici (neînțelegeri) – tehnica abandonării controlului după linia roșie

(o primă perspectivă)

Având în vedere aceste considerații legate de linia roșie a cerului, granița vizibilă a matrixului omului pe Pământ, putem acum înțelege ușor mecanismul prin care se poate depăși o frică, o neînțelegere.

Ca să depășești bariera impusă de o frică, de o neînțelegere de-a ta, primul pas este să treci de linia roșie identificată.

Dar înțelegerea zonei necunoscute poate să nu se petreacă imediat. Trebuie rămas acolo un timp, *fără a încerca să controlezi situația*, adică să treci înainte de *redline*, înapoi în zona ta de confort. Foarte curând, dacă rezisti presiunii fricii, vei înțelege ce era de înțeles. Înțelegerea a ce se întâmplă după linia roșie poate să nu se producă instantaneu, îndată ce ai trecut-o. Poate să dureze ceva timp, deși uneori se petrece instantaneu – vezi timpul de 100 de ani din momentul primei călătorii în spațiu până la depășirea 3D-ului.

Chiar dacă după linia roșie presiunea fricii n-a scăzut instantaneu cu totul, totuși s-a mai micșorat când ai văzut că nu e nimic capital ce ți se întâmplă. Și dacă încă ești destul de mult în frică, rămâi acolo, nu încerca să controlezi situația căutând să revii în zona ta de confort. Rămâi acolo și, pe cât poți, relaxează-te, analizează-te, percepe cât mai bine decorul, inițial foarte *blurry* pentru tine etc. Rămânând după *redline*-ul legat de acea frică de-a ta, neîncercând să controlezi situația, foarte curând va veni și înțelegerea corectă a ce ascundea acea *linie roșie* care, prin frica asociată, îți obtura o mare zonă de cunoaștere. De ce? Pentru că odată mintea relaxată, se va deschide destul de mult centrul coroană și vei primi informația de la Dumnezeu, *connecting the dots*-ul necesar al elementelor, inițial în décor pentru tine, care-ți va lămuri, în sfârșit, marea neînțelegere legată de acea frică. Însă despre asta vom vorbi mai pe larg în capitolul 10.

Cerul, norii par din ce în ce mai aproape în ultimul timp. Vibrația crescând, limitele matrixului, care păreau înainte de neatinși, extrem de greu accesibile, acum s-au apropiat. Distanțele până la ele par mult mai

ușor de parcurs, de ajuns la ele. Acestea parcă s-au micșorat chiar și vizual, pentru că ochii văd exact cât înțelege mintea. După cum am mai spus și în NOV, timpul și distanțele reprezintă doar o măsură a întunericului minții. Cu cât timpul și distanța percepute până la un anumit eveniment sunt mai mari, cu atât mintea înțelege mai puțin acel punct din spațiul vibrațional – vezi NOV, Cap. 11: "*Timpul și distanțele sunt doar o iluzie a minții*".

Sistemul... întunericul în care ești angrenat de dimineța până seara ca un câine hăituit, nemaiputându-te gândi la absolut nimic în afară de cele două operațiuni repetitive la infinit de la muncă și, în clipele de repaus, la marea neînțelegere a sexului, din care chiar și dacă ieși, dându-ți demisia de la slujbă, nu mai ai curajul să te gândești la nimic, la niciun proiect de-al tău, și o iei chiar razna, intri în depresie și ai nevoie de psiholog, fiind convins că tu nu ai cum să ai o idee bună într-un domeniu sau altul, acelea nefiind din *specializarea* ta. Ca să-l vezi mai bine *trebuie să stai o perioadă destul de lungă de timp în afara lui* – exact ca în tehnica depășirii unei frici (neînțelegeri), de care am vorbit mai devreme, în care trebuie să rezisti un timp dincolo de *redline*, însă fără să încerci să controlezi situația în scopul de a te readuce înapoi în z.c. (zonă de confort). Acesta este exact ca matrixul minții pe care nu-l vezi, nu-l miroși și nu-l simți. Odată ce începi să te detașezi de Sistem și să-l vezi mai bine din exterior, te vei îngrozi când vei înțelege, în sfârșit, modul de viață al oamenilor, dar și al tău până în acel moment, exact ca cel al vitelor de muls, cretinizarea incredibilă a populației făcută pas cu pas, tiptil, în mod controlat de către acesta.

De la un nivel de conștiință în sus pare sinucidere curată ideea de a te reintegra în Sistem. Mai simplu spus, gândește-te cât de ușor ar fi să te integrezi între niște găini reale dintr-o ogradă, cât de ușor ți-ar fi să fii pe placul uneia dintre ele pentru a te împerechea cu ea. Deși un pic exagerată comparația, asta nu este o glumă pentru că, odată ieșit din Lagăr, ești deja o altă specie decât cea creată și menținută de Sistem.

Exact asta ar trebui făcut, de exemplu, într-o relație de către un partener gelos care, mereu, cum partenera trece de o *linie roșie* de-a sa (de exemplu, se uită mai lung la unul de la altă masă, nu răspunde câteva ore la telefon după job etc.), încearcă instantaneu să controleze situația, s-o readucă pe fată înapoi *în zona sa de confort*. Dacă acesta ar avea puterea, ca indiferent ce face prietena sa, să o lase să se manifeste exact cum vrea ea, fără să încerce în niciun fel să o controleze, ci doar să-și

analizeze stările, fricile, indiferent cât de mare ar fi presiunea acestora pe el, curând se va elibera de povara acelor neînțelegeri care-i generau acele frici.

Încercând să controlezi o situație sau o persoană, de ambele fiindu-ți frică conștient sau inconștient, tu te privezi singur de a învăța ceva din neînțelegerile tale.

Nu mai controla deloc femeia sau bărbatul de lângă tine, situația de la job, conversațiile cu amicii etc. Astfel, te vei confrunta și vei identifica foarte clar de ce ți-e frică. Rămâi acolo în acea situație ce-ți creează o mare panică, și încearcă să te liniștești un pic. Închide ochii, pentru a-ți mai relaxa un pic mintea, și încearcă să înțelegi, detașându-te pe cât poți de ce te agită, de ce te sperie acea situație. Curând îți vor veni în minte zeci de situații din trecut în care s-a manifestat aceeași frică, și chiar momentul în care ai semnat pactul ce ți-a creat acea zonă inaccesibilă.

Cât de grav va fi dacă chiar se va întâmpla cel mai rău lucru pe care ți-l imaginezi tu că s-ar putea întâmpla? Să zicem că afli că femeia te înșeală. Ți-e greu să accepți acest lucru și să rămâi în continuare cu ea, deși ție îți place mult de ea, pentru că te gândești că asta se va mai repeta și pe viitor; deci vor fi și alte momente în care va trebui să treci prin aceleași spasme ale fricii, nu? Dacă ai știi că doar acum te-a înșelat și nu se va mai repeta niciodată așa ceva, ți-ar fi mult mai simplu de trecut peste, nu?

Deci în relația cu femeia, pe tine nu femeia te sperie, ci frica din tine, și anume faptul că aceasta te va tot readuce față în față cu un *redline*, dincolo de care ți-e foarte frică să treci. Dacă ai fi sută la sută convins că nu va mai face nimic din ce nu ți-a plăcut, adică te va menține pe viitor în zona ta de confort, ai putea să-i treci cu vederea oricâte dubioșenii ar fi făcut cât a fost cu tine. În acest caz ipotetic ai ierta-o negreșit și ai rămâne cu ea. Tocmai frica că te va readuce înapoi față în față cu Baubaul, pe care nu-l înțelegi și-ți pune stomacul în chingi, te face să-ți pui mari semne de întrebare dacă o părăsești sau nu.

Este un act de curaj să rămâi în continuare cu ea, în acea stare de tensiune continuă datorată incertitudinilor tale, până într-o zi când tensiunea se va duce de la Sine și vei fi învățat, în sfârșit, ce trebuia să afli. Dintr-odată te vei simți mult mai liber, mai ușurat, și la propriu, și la figurat. Vei vedea și tu, în sfârșit, mult mai multe din jurul tău. Mediul înconjurător se va lumina. Te vei putea simți și tu bine în public cu

femeia ta, în caz că vei rămâne cu ea, la petreceri etc., fără să fii mereu cu ochii *focalizat* pe ea ca pe butelie, pierzând frumusețea exterioară de lângă tine.

Lección de astrologie. Taurul se atașează ca o gaură neagră de absolut orice: de lucruri, de oameni, de obiceiuri, de idei care-i plac, de locuri, de băuturi, de restaurante etc. Se leagă ușor de toate lucrurile și valorile pământene, fiind și cel mai pur semn de pământ – zodie de pământ + semn fix. Este exact precum Pământul, la aceeași vibrație. Alte zodii au doar parțial din energia, din conștiința Mamei Pământ.

De ce i-e frică întunericului de lumină? Evident pentru că lumina îl distruge, îl face să dispară instantaneu. Odată ce ai văzut ce se ascundea în întuneric, acea zonă s-a luminat pentru mintea ta. Înțelegem deci, cum instinctul de supraviețuire își are rădăcinile adânc înfipte în întuneric și reprezintă instinctul de conservare al minții. Dacă treci și reușești să rămâi după un *redline*, o parte din mintea ta se va dezintegra. Cineva zicea la un moment dat: "*Vino cu o lumânare aprinsă într-o încăpăre în care este întuneric beznă, și vei vedea cum întreg întunericul dispare într-o clipită.*" Deci întunericul din tine va păzi cu strășnicie ca nicio rază de lumină din afara matrixului să nu intre în ființa ta.

Ce este lumina? Este zona din conștiința divină corect înțeleasă de o anumită minte; este zona din împărăția divină descoperită de aceasta. Este, aproximativ, egală cu zona de confort.

Ce este întunericul? Este zona total neînțeleasă de minte, cea în care ți-e frică să intri. Se află în afara zonei de confort.

Sfânta Cruce. Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Aceasta este *sfânta trinitate*: minte, corp, simțire. Crucea are două segmente, unul vertical și unul orizontal, ce se intersectează. *Tatăl* (în vârful segmentului vertical), Creatorul final, Dumnezeu, reprezintă mintea și simțirea de la ultimul nivel de conștiință, ce sunt unitare. *Fiul* (la capătul inferior al segmentului vertical) este corpul fizic în care te-ai încarnat în planul vibrațional dens energetic în care te afli, este creația lui Dumnezeu, însă și a minții tale (care este manifestarea lui Dumnezeu din acest plan). *Sfântul Duh* (segmentul orizontal) este simțirea, inima, sufletul tău, ce reprezintă legătura ta directă, permanentă cu Dumnezeu, ce-ți transmite mereu mesaje pe care le primești când ești cu mintea relaxată.

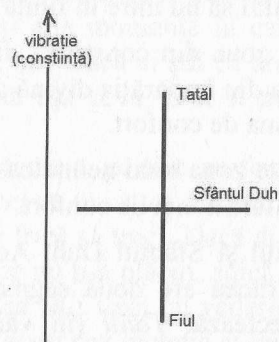
De ce simțirea este orizontală? Pentru că aceasta nu te minte, spune mereu adevărul dacă știi s-o ascuți. *Te conectează cu ceea ce*

există cu adevărat în viața ta. Este deci constantă, nu variază în sus sau în jos legat de o anumită realitate (lume în care te afli la un moment dat) ca mintea pe axa conștiinței. Însă este atât cât o lasă mintea să se manifeste.

Tatăl și Fiul sunt pe linie verticală, Tatăl sus, Fiul jos. Semnificația: Tatăl cel din Ceruri, adică mintea și simțirea ta finală, este la o vibrație, la o conștiință mult mai înaltă decât Fiul, de aici de pe Pământ, din 3D, ce încearcă să se întoarcă acasă spre lumină. Cele două linii se intersectează pentru că omul le are pe amândouă, atât minte, cât și simțire. Tatăl e mai sus decât simțirea Fiului, deoarece el înglobează și simțirea maximă (a întregii Sale Creații), dar și mintea iluminată, creatoare. Simțirea omului pe Pământ este, evident, mult sub simțirea divină, deoarece este ecranată, bruiată de minte.

Observăm că Fiul, care este la vibrația minții sale de pe Pământ, este sub Sfântul Duh: simțirea, când e lăsată să se manifeste, este peste ceea ce înțelege mintea. Aceasta te conectează cu ceea ce există în lumea ta. Mintea e mereu cu doi pași în urma simțirii, încercând s-o înțeleagă.

Fiul este, de fapt, manifestarea Tatălui din această zonă de conștiință mai joasă.

Sfântul Duh este Cel care menține continuu legătura între Tatăl și Fiul. Este inima, sufletul, este busola pe care se poate baza Fiul odată plecat de acasă în afara împărăției divine, în alte lumi.

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh înseamnă toți același lucru, și anume Dumnezeu în diferite forme de manifestare, atât în zona conștiinței Pământului, cât și a Lui. Sfântul Duh ne spune că Dumnezeu este peste tot și peste toate. Îl poți simți, te poți conecta cu El de oriunde ai fi în spațiul conștiinței dacă reintri în inimă.

Nu putem să nu observăm că omul, când stă în picioare, cu mâinile întinse pe orizontală, are forma Sfintei Cruci. Capul este îndreptat spre Cer, spre Tatăl, picioarele sunt în contact cu Pământul, cu lumea joasă în care S-a coborât Fiul, iar linia ce trece prin mâini și inimă, ce este ea un contur al acestei lumi, ca și cum ar ține-o în brațe, îți spune cum se simte aceasta.

Crucea înseamnă *unitatea conștiinței*, unitatea, coliniaritatea minții cu simțirea, unitatea cu Dumnezeu. Mintea și inima vorbesc cu aceeași voce. Tocmai de aici provine puterea crucii în fața întunericului. Când ești Una cu Dumnezeu, ești fericit, ferit de toate relele din lume.

Umbra: Umbra la nivelul minții înseamnă exact ce se înțelege prin "umbră" în mod normal. Uită-te pe asfalt la diferența între zona luminată de razele soarelui și cea umbrată. Cea din umbră este total întunecată față de prima. Orice lucru aflat în zona luminată de soare este mult mai vizibil decât altul aflat în zona de umbră, mai ales când privești din zona însorită, și nu din interiorul umbrei.

Când stai în soare, în spatele tău în raport cu Soarele se creează umbră. De ce? Pentru că ai blocat lumina să treacă prin tine cu corpul tău, adică cu matrixul minții tale, deoarece corpul este creația minții. Dar ai blocat lumina și să ajungă la cei de pe cealaltă parte, creând umbră în acea zonă ca un necurat care induce lumea în eroare. Și la fel procedezi la toate nivelele, aduci umbra celor din jurul tău (deci, celor cărora le apari în holograma* creată de mintea lor) prin toate acțiunile și gândurile tale, care-i virusează după chipul și asemănarea minții tale; și asta, în primul rând, prin vorbele tale. La fel se întâmplă și în minte: lumina de la Sursă nu ajunge în interiorul matrixului, unde se afla zona înțeleasă de tine, datorită *redline*-urilor, barelor pușcăriei mentale a conștiinței. Când vei fi corp de lumină va fi complet diferit.

Speranța: Atâta timp cât mai există un pic de viață, chiar și o lumină pâlpare în om, într-o mare de întuneric, există în continuare speranță, speranța sufletului de a reveni în lumină. Însă, cum spuneam și în NOV, speranța că va veni *Salvatorul din exterior* care să-ți rezolve ție problemele, nu este bună, este doar o altă păcăleală a minții, pentru că numai tu poți fi Salvatorul tău. Salvarea este în tine, nu în "exterior", adică în creația ta inconștientă, ci în cea conștientă.

* holograma minții – proiecția minții în exterior.